

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyiltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Bizonyos bizonytalanság.

Csik . . . 1887. márczius 20.

A mai harcias hírek zűrzavarában a helyzet bizonytalansága mellett nyugtalanító bizonyossággal nehezül reánk szegény székely földművelőkre a szomorú jelen és a kevés reménnyel biztató jövő.

Míg a politikai események szövődéseiben nagy meglepetésekre lehetünk elkészülve, addig a magyar gazdaközönseget, akár a jelenlegi fegyveres béke, akár a felforgató véres háború jusson jövőre osztályrészéül, méltán jogos aggodalom és nyugtalanság emésztheti. Mert ma a gazdasági válság teljesen és tagadhatatlanul bevégezett tény. Ezt csak egy költséges háború esélyei tehetik még súlyosabbá.

„Erős nemzeti ipar nélkül nincs földművelés”, jegyzé meg Garamszegi. S ezt szinte megfordítva is elmondhatjuk.

Iparunk állapota kétségtelenül volt e lap hasábjain méltatva. A mi pedig földművelő közönségünk jövőjét illeti, nagyon félek, hogy azt a rendetlen időjárás könnyen kockára dobandja.

A langyos, szelid napokat nálunk úgy, mint Magyarország több megyéjében, fagyos szelek és éjszakák váltják fel, mi a hótakaró nélkül telelt őszi vetéseken, melyek kevés nedvesség mellett száraz hidegeket állottak ki, nálunk is nagyon

látszik. Kevés elevevést mutatnak s némely helyeken alig látszik valami. Ugyan kedvező tavasznak kell lenni főképp itt nálunk, hogy jó aratásra gondolhassunk; ellenben a legrosszabbra lehetünk elkészülve.

A mai általános elszegényedés és eladósodás után még csak ez kell a szegény székely gazdáknak s aztán meglesz a veszteség háború nélkül.

Itt igen sok községben alig van ma 20—25 kisgazda, ki egyik-másik takarékpénztárba, kisegítőbe vagy egyes magánhitelezőnek adósa nem volna s így az adósságok után fizetendő kamatok fejében földjeinek terméseiből már jó eleve kisegítve, kitakarítva nem lenne.

És csak megdönthetetlen tapasztalatunknak adunk kifejezést, midőn kimondjuk, hogy a mi népünk között igen soknak kezében a könnyen hozzáférhető pénz éles kés, melylyel saját és családja nyakát metszi el.

Igen messze térnék el tárgyamtól, ha azt kezdeném bizonyítani, hogy a kölcsön felvett pénznek nagy része soha sem arra a célra fordítatik, a melyre felvétel, s hogy a per nélkül ritkán történő törlesztéseknél mindig 2—3 darabka föld csuszlik el. A szegény földműves gazda életében az örvény oly óriási nagygyá lesz lassanként, hogy aztán adósságot adósságra csinálva soha sem lehet azt betölteni.

Az adósságcsinálás és fizetésektelen-ség mellett lassanként elkopik a hitel úgy az egyesek, mint az állam életében, s kész az örvény, kész a bukás.

Terméketlenség, könnyelmű gazdálkodás, adósságcsinálás s hozzá — mitől Isten óvjon — egy kis háború végveszéllyel fenyegeti a Székelyföld népét.

Góbé.

Mi ujság?

A képviselőházról. A képviselőház márczius 17-iki ülésén okolta meg szép beszédében Apponyi Albert gróf a kuriai bíráskodás ügyében benyújtott törvényjavaslatát. Érdekesebben fejtegette, hogy a mostani eljárás nem felel meg a képviselőház erkölcsi tekintélyének, mert a maga ügyében ott, a hol párt- és hatalmi kérdéssről van szó, sohasem lehet teljesen elfogulatlan és pártatlan. Beszéde végén apostrofálta a házat, hogy a fölött fog most dönteni, hogy a legközelebbi választások valóban tiszták lesznek-e és a megválasztandó képviselők valóban a nemzet képviselőinek lesznek-e tekinthetők. Tiszta Kálmán rögtön válaszolt, védelembé véve a mostani rendszert Apponyi támadásai ellen. Bevallotta, hogy valaha ő is híve volt a kuriai bíráskodásnak, de azóta e tekintetben megváltoztatta nézetét. Különben is a javaslat mostani tárgyalására már nincs is elegendő idő, mindezekért a javaslat mellőzését kérte. Apponyi és Tisza ismételt felszólalásai után a ház többsége mellőzte a javaslatot. Ezután tudomásul vette a ház egy kis

vita után az 1885. évi zárszámadásokat, ugy-szintén a zárszámadási bizottság jelentését az 1886. évi tulkiadásokról.

A védhimlőltásról szóló törvényjavaslatot tárgyalta s fogdta el szombaton a képviselőház. A törvényjavaslatnak ellenzője nem akadt a házban, bár többen, mint Herman Ottó, Hoitsy Pál utaltak arra, hogy a himlőltás óvszere még vitás kérdés a tudományban s figyelmeztettek a rossz oltóanyag veszedelmes következményeire. A kérvények elintézése után interpellációkra adott miniszteri válaszokat s újabb interpellációkat hallgatott meg a ház. Baross Gábor közlekedésügyi miniszter válaszolt Orbán Balázs amaz interpellációjára, hogy Kézdi-Vásárhelyen a postahivatal másfél év óta egy oly udvarterlen van elhelyezve, a mely az azon udvaron lakó 10 telkes gazdának magánudvarát képezi s a postakocsi jövetele, menetele s az udvarban állása miatt ezeknek lehetetlen saját udvarterlőikön gazdasági és más teendőiket folytatni s gazdasági, vagy áruikat felrakó szekereiket kénytelenek a postakocsi előtt a piacra kitesztani s ott órá-s napszámra várakozni, míg fel- vagy lera-kodásukra idő és alkalom nyílik. A miniszter erre azt válaszolta, hogy a postarakodás nyílt utcán történjék, a postaszolgálat szempont-jából annál kevésbbé volt megengedhető, mert ha ily alkalommal baj esik akár levelek, akár egyéb postaküldeményeknél, csak a posta okoltatott volna és vonatott volna fe-lelősségre. Egyébiránt a postaigazgatóság azt is konstataulta, hogy ezen urak panasza annyival inkább alaptalan, mert mielőtt a posta oda költözött, az az épület korosma volt, melyhez sokkal élénkebb volt a kocsi-és egyéb közlekedés (Derűltég), mint a mi-lyent a posta-járat okoz.

A „Székelyföld” tárczája.

Petőfi költszészteröl.

(A kézdivásárhelyi olvasó-egyesület újjászerveke-dése alkalmából márczius 15-én rendezett megnyi-tási ünnepélyen felolvasa Keményffy Katinka k. a.)

A magáról megfellekedni tudás, az önzet-lenség, az önfeláldozás lehet egyetlen mér-téke az erkölcsi embernek. A ki emberi hivatásának tudatára ébredt, a kinek tehát eszménye van, mely felé törekednie, küz-denie kell, annak erkölcsileg teljesen szabad embernek kell lennie, hogy önfeláldozó le-hessen.

Az önző nem tud, mert nem is akar le-mondani semmiről, mely személyének kelle-mes, s így önmagának rabszolgája; magában hordozza a zsarnokot, önző lelkével tévesen felfogott jogokkal él, maga részéről köte-leseget nem ismer, ezt csak másoktól vár, követel, és a hol zsarnok él, ott megteremnek a kötelességtévő, de jogoktól megfosztott rabszolgák, valamint a gombák az erjedő anyag körül.

A politikai szabadság iránt is csak önzet-len, önfeláldozó, vagyis erkölcsileg már sza-bad lelkek bírnak tiszta érzéssel, mert az a szabadság, melyet egy önző tömeg oha-jt, követel, nem az a szabadság, melyről Lamar-tin talán a világon legszebben énekelt, melyről azt mondja:

Liberté! premier don, qui un Dieu fit à la terre,
Qui maquis l'homme enfant d'un divin caractère!

Mondom, nem ez a szabadság az, hanem ennek szegényteljes, emberhez nem méltó paródiája; az „azt teszek, a mit akarok” elvnek gyakorlata, melyben rendszeren az a jogi felfogás érvényesül, hogy „a mi az enyém, az nem a tied, a mi a tied, az az enyém!”

Az a legszentebb értelmében vett szabadság iránt legtisztább érzéssel bíró, önzetlen, önfeláldozó hazafi bámulatos példáját ismer-jük meg ama férfuban, kinek neve a már-czius 15-iki eseményekkel annyira egygyé van forrva, hogy nem lenne teljesen, nem méltóan megünnepeleve nemzeti szabadsá-gunk újjászülésének e napja, ha róla meg nem emlékeznünk, a lánglelkű költőről, szabadsághősről, a mi büszkeségünköröl: Petőfi Sándor-ról.

Hiszen mindannyian tudjuk, hogy ő volt az, ki igaz, mély honszerelmét, szabadság-szomját megannyi gyújtó dalá idomítva, lel-kesíté a csüggedő honfiakat, lángra gyújtá a szunyadó honszerelmet; maga az alig két-kedve reménylő tömeg élére állva s azt „Talpra magyar”-jával feltűzelve, lelkes honfitársaival letépte az önkény lakaját szellemi szabadságunk szent ajtajáról s fel-szabadítá a sajtót. Márczius 15-ének ő volt a hőse, nemzeti és szellemi szabadságunk megszületésénél ő segített leghatalmasabban; azért találóan mondja Jókai, hogy: „Ezt a napot „Szent Petőfi”-napjának nevezzé

Magyarország, mert e napot ő állítá meg az égen, igazabban, mint valaha József!”

Petőfi eszménye a szabadság volt. Akár, mint költőt, akár mint embert vagy honpol-gárt vizsgáljuk, mindenképen erre az ered-ményre jutunk, mert mint költő sem hajolt meg az előirt szabályok előtt, nem ismert tekintélyt, hanem Vutkovich jellemzése sze-rint „eszméje, iránya volt a költszész szabad-sága, mely ön-magából támad, ön-magáért él és senkinek sem szol-gál.” Mindazonáltal én most nem a költő Petőfiről, hanem a hazafiról, a szabadsághős-ről akarok röviden beszélni, a mennyiben t. i. el lehet választani a hazafi Petőfit a költő Petőfítől, a mi teljesen nem is lehetséges, mert honnan ismerjük meg a szabadság és honszeret Petőfit, ha nem a költő Petőfi-ből?! Hiszen alig van sora, mely nem a haza-szeretetről, mely nem a szabadságról beszél.

Ujabbban többen foglalkoztak a Petőfi hazafiasága és világpolgáriassága közti el-lentésség vitatásával. Igyekeznek össze-egyeztetni azt a két körülményt, hogy Petőfi egy helyett, mint csupán hazájáért élő hazafit, más helyett, mint világpolgárt mutatja be ma-gát, hogy több helyt a világ szabadságért lelkesül, míg nemzete szabadságáért csak másodsorban, hogy világpolgár és honpolgár egy személyben.

Az ellentétesség látszólag meg is van. Az „Apostol”-ban pl. egy kozmopolitát fest s

benne saját nézeteit, meggyőződését tol-mácsolja.

A míg az apostol véginségben szenvedő családja a napi szenvedéstől, nyomortól el-alélva, álomra hajtja fejét, a család fő virraszt s nagylelke

„Ott fenn bolyong azon magasban,
Hová csak örültek s féltettek
Mérésztől s birak fölszállani.”
Az ember meghalt benne, s él a polgár.
Ki a család volt előbb,
Most a világé.

És egy világpolgár lelkéhez, szelleméhez méltó emelkedettséggel adja apostola szá-jába saját fenkölt gondolatait:

Isten, légy üdvöz, légy imádvá!
Fölszállott hozzád egyik porszemem, hogy
Előtte leboruljon! . . .
S elmondja: hű fiad vagyok Atyám!
A föld lakói elfajultának,
Eltértek tőled, rabszolgák levének . . .
Rabszolgaság, ez a bűnök szülője,
A többi ennek apró gyermeke.

Meg vagy csufolva, Isten, itt a földön. . .

Egy éltet adtál én nekem Atyám,
S én ezt szolgálataidra szenteltem.

... s nagy jutalmam lesz,
Azt látni majd, hogy embertársaim
Rabokból újra emberek levének,
Mert én őket, bár vétkezek,
Vétkeikben is fölöttem szeretem.
Adj Isten, adj fényt és erőt nekem,
Hogy munkálhassak embertársaimért!

E néhány sor meggyőző bennünket arról, hogy Petőfi nemcsak nemzetéért, de az egész emberiség boldogságáért érzett. Ra-

A főrendiházból. A főrendek szombaton rövid fél óra alatt letárgyalták vita nélkül a napirendre kitűzött apró javaslatok egész tömegét. Csak Dessewffy Aurél gróf szóltál fel röviden a vicinális vasutak érdekében. Baross Gábor szakminiszter pár észrevétele után a javaslatok egyhangulag elfogadtattak.

Az országgyűlést — mint több budapesti lap írja — május 22-én fogják bezárni. Ha az országgyűlést berekesztő királyi kéziratban, a mint ez előre látható, egyszersmind az új országgyűlés összehívása is benne lesz, akkor a törvény értelmében az új képviselőválasztások június 15—25-ike közt lesznek.

A helyzet. Európa szeme most Berlinen függ, hol Vilmos császár 90-ik évfordulóját ünneplik a legnagyobb pompával. Nagy jelentőséget tulajdonítanak a politikai körök ez ünnepélynek, melyen Európa valamennyi uralkodója képviselők által fogja tolmácsolni a legöregebb uralkodó iránt táplált jó kívánságait. Nagy jelentőséget tulajdonít különösen a német sajtó annak, hogy Ő Felsége Rudolf trónörökös képviselteti magát, ki már néhány nap óta ott időzik a német birodalomban mindenütt a legmelegebb fogadtatásban részesült. A német sajtó melegen ír ez alkalomból monarchiánk és Németország barátságáról s a császár születésnapjára ünnepet a béke ünnepének hirdeti. Határozottan a béke jelenék tulajdonítják azt is, hogy a német császár, születésnapja alkalmából, a feketesas-rendet adományozta Robilant gróf olasz külügyminiszternek, a mi arról tanuskodik, hogy a nagy szövetség, melynek hírére még eddig itt-ott kételkedve fogadták, most már befejezett tény. A politikai körök a berlini ünnepélyek alkalmából fontos nyilatkozatokra számítanak, s lehet, hogy azoknak lezajlása után tisztultabb lesz a láthatár, melyet most még oly kétértelmű homály borít. Ezekben foglaltuk össze röviden ama jelenségeket, melyektől jót remélhetünk; lássuk most a kevésbé biztató jeleket. A francziák még maig sem mondtak le az oroszbarátságról, sőt annak minél szorosabbá tételére törekcsenek, s legkevésbé sem látsszanak félni attól, hogy leendő szövetségüket nagyon is megbénítja az a belső baj, mely az utóbbi időben került színre. A mi pedig Oroszországot illeti, ez a lehangosabban hirdeti ugyan a békét, de úgy látszik, hogy szavai nem őszinték, mert egész Orosz-Lengyelországban szakadatlanul folynak a hadi készülődések. Ulanov galicziai városban a napokban magas rangú tisztekből álló bi-

zottság járt, hogy meggyőződjen arról, vajon lehetne-e ott sáncozatok hányatni, reduktokat építeni. Békés jelek-e ezek? De hisz ott van a bolgár kérdés, mely még maig sincs elintézve, s mely a mostani bonyolult viszonyokat előidézte. Arról pedig szó sincs, hogy Oroszország Bulgáriáról lemondjon, bármennyire is hangoztatja jó szándékát. És Oroszország hír szerint most újból azon dolgozik, hogy Konstantinápolyban teljesen érvényesítse befolyását; ha terve sikerül, el lehet gondolni, mily következményei lesznek ennek. De már maga az a körülmény, hogy a hatalmak oly hosszas ideig hagyták a bolgár kérdést megoldatlanul, nagyon is kétséges teszi a dolog jó kimenetelét.

Szövetség-kötés. Hír szerint Ausztria-Magyarország és Szerbia közt katonai egyezmény jött létre. Ez egyezmény szerint az esetre, ha Ausztria-Magyarország és Oroszország közt háború ütne ki, egy 200,000 főnyi hadsereg alakíttatnék szerb-horvát nemzetiségű osztrák-magyar csapatokból és a szerb királyság csapataiból. E hadsereg főparancsnoka Milán király lenne, a törzstisztek szerbek, századosoktól lefelé pedig osztrákok lennének. Mindenesetre kíváncsiak lehetünk rá, hogy Belgrádból vagy Bécsből mily en alakban fogják dementálni e hirt.

Képviselőgyűlés.

K.-Vásárhely, 1887. márczius 21.

Kézdí-Vásárhely város képviselőtestülete márczius 21-én gyűlést tartott, melynek tárgyai közül a következőket emeljük ki:

1. Olvasztatik a megye leirata, mely szerint a képviselőtestületnek azon korábban hozott határozata, hogy az ugynevezett kapitányi szállás használati joga nem az országos veres kereszt egyeslet kézdí-vásárhelyi fiókjának, hanem a kézdí-vásárhelyi kórház-egyesületnek adatott át, a belügyminiszterhez jóváhagyás végett felterjesztendő.

2. Olvasztatik a brassói kereskedelmi és iparkamara két rendbeli átirata, melyekben értesíti a városi tanácsot, hogy a honvédelmi miniszterium a népfölkelési csapatok számára szükséges bórneműek és egyéb iparcikkek szállítására pályázatot nyitott s egyúttal vállalkozásra hívja fel a kézdí-vásárhelyi iparosokat. Erre nézve polgármester bejelenti, hogy a szükséges intézkedéseket már megtette s az iparosok által beadott ajánlatok fel is lettek terjesztve. — A képviselőtestület helyeslőleg veszi tudomásul.

3. A brassói iparkamara közli a belügyminiszterium leiratát, melyben felhívja figyelmét a székely iparosoknak, hogy Románia nagyobb mennyiségű katonabakancs szállítása iránt pályázatot hirdetett. Ezen vállalatban a határszéli székely iparosok is jelentékeny részt vehetnek s jelentékeny jövedelmet biztosíthatnak maguknak. — Ezen leirat tudomásul vétetvén, közhirrő tételével a tanács bizatik meg.

4. Polgármester előterjeszti az országos veres kereszt egyeslet alelnöke gr. Teleki Sándorné átiratát, melyben a város közönségét felhívja, hogy háboru esetére a lábadozó sebesült harcosok ápolása, gondozása és ellátása iránt bizonyos meghatározott számban tegyen ígéretet. — A képviselőtestület tudomásul veszi a felhívást s határozatilag kimondja, hogy háboru esetére a tanácsház nagytermében 20 sebesült harcost ingyen ellátásban részesít. Ezenkívül saját kebeléből Benkő Sándor és Dobay János urakat küldi ki, hogy a háztulajdonosokat felkeresve, minél több harcos ellátása iránt aláírásokat gyűjtsenek.

5. A háromszéki árvaleány-nevelő intézet átirata, hogy K.-Vásárhely városnak, mint erkölcsi testületnek, az intézet iránt sok rendben tanusított jóindulata és áldozatkészsége elismerésül megadja azon jogot, melylyel az 1000 frtos alapítók bírnak, hogy t. i. egy árvát az intézetbe beadhasson, — örvendetes tudomásul vétetik.

6. Az 1884. évi városi számadásnak, az 1887. évi költségvetésnek és 1885. évi gyámpénztári mérlegnek a megyei közgyűlés által történt jóváhagyása tudomásul vétetik.

7. Polgármester előterjeszti az 1886. évi gyámpénztári mérleget. E pontnál élénk vita támadt. Székely János kérdést intéz, hogy az árvapénzek kellő biztosíték mellett vannak-e elhelyezve. Ezzel kapcsolatosan Molnár Józsiás aggályát fejezi ki azon tapasztalt körülmény felett, hogy az árvaszéki irattár fiókjai közül egynehányat egy alkalommal üresen talált. Az illető tanácsosok erre felvilágosítást nyújtottak, hogy az árvai vagyon biztosítva van, az irattári fiókok meg épen azért állanak üresen, mert az iratok, mint kurrens ügyek, munka alatt vannak. — A képviselőtestület a tett hivatalos nyilatkozatokban megnyugszik s napirendre tér.

8. A legtöbb adót fizetők névjegyzékének összeállításával Kovács István, Molnár Józsiás és Szotyori János képviselők bizatnak meg.

9. Az adókéivető bizottságba bizalmi fér-

fiaknak Csizsár József v. cz. és Jancsó Dénes képviselők küldetnek ki.

10. Az egészségügyi bizottságba Török Sándor, Kőlonthe László és Ambrus Albert képviselők választatnak meg.

11. Elhatározatott, hogy a nyár folyamában 50 öl fa fog a Kétág nevű erdőből vágatni.

12. A katolsai pásztorok és a határőrök az eddigi gyakorlat szerint fognak beállíttatni és díjaztatni ezutánra is.

13. A kézdí-vásárhelyi olvasó-egyesület közönső irata a város által adott 3 öl tűzi fáért tudomásul vétetik.

14. Polgármester előterjeszti, hogy a kézdí-vásárhelyi takarékpénztár a városi óvoda részére 25 frtot s a szegény tanuló gyermekek rubázatára 25 frtot adományozott. — Örvendetes tudomásul vétetik.

15. Török István kérésére engedély adatik, hogy ujonnan épített háza mellett elfolyó Ráczok patakát épülete hosszába befedthesse.

16. Székely János indítványozza, hogy miután a Tóth István féle szeszgyár melletti utca a mély sár miatt járhatatlan, annak járhatóvá tétele iránt a képviselőtestület intézkedjék, nemkülönben a temető-utca kitarakíttatása iránt is. — A tanács megbizott, hogy mindkét utca járhatóvá tétele iránt a szükséges intézkedéseket tegye meg.

17. Egy ujonnan nyitott vendéglő iránt tett felszólalás hosszas vitára nyújtott okot, hogy kik bírnak a városban regale-joggal s kik nem. — Minthogy e kérdés többször került a képviselőgyűlés elébe a nélkül, hogy érdemleges határozat hozatott volna, ezúttal is levétetett napirendről mindaddig, míg a regalejogosoltak munka alatt levő összeírása elkészül és tárgyalás alá kerül.

Több tárgy nem lévén, elnök a gyűlést déli 12 órakor bezárja.

0.

V i d é k.

Gy.-Szt.-Miklóson, 1887. márcz. 16.

(Márczius 15-ike.)

A magyar nemzet nagy eseményekben gazdag történetének sok oly napja van, mely emlékezetes marad a legkésőbbi utódokra nézve is; de nekünk, ki a jelenlegi időszakban élünk, legjelentőségtebb az 1848. évi márczius 15-ike.

Szóljunk e bővebben e nap jelentőségéről? A nemzet élő fiai nagy része átélte e nap és az e napot követő mozgalmas idők ese-

jong a világszabadságért, s a nagy lelkek egész idealizmusával bizik az emberiség jövőjében, midőn apostolával a „Világtörténetet” átlapoztatván, ily gondolatokat keltet benne:

„A szőlőszem kicsiny gyümölcs;
Egy nyár kell hozzá mégis, hogy megérjék.
A föld is egy gyümölcs, egy nagy gyümölcs,
S ha a kis szőlőszemnek egy nyár
Kell: hány nem kell e nagy gyümölcsnek,
A mi megéri?

De bizonyára meg fog érni egykor;
— — — — —

A földet is sugárok érelik, de
Ezek nem nap sugárai, hanem
Az emberek lelkei.
Minden nagy lélek egy ilyen sugár, de
Csak a nagy lélek, s ez ritkán terem.

Érzem, hogy én is egy sugár vagyok,
A mely segíti a földet megérni.
Csak egy nap tart e sugár élete;
Tudom, hogy a mikor megérkezik
A nagy szüret,
Akkor én már rég lementem
S parányi művemnek nyoma
Elvész az óriási munka közt;
De életemnek a tudat ért ad,
Halálomnak pedig megnyugvást,
Hogy én is, én is egy sugár vagyok!

— — — — —
Mi cölja a világnak?
Boldogság. S erre eszköz? A szabadság.
Szabadságért kell küzdenem!”

De számos költeményében foglalkozik Petőfi az egész emberiséggel (pl. Csalogányok és pacsirták stb.) s hogy a világszabadságért ohajtja, szintén több verse elárulja, de legvilágosabban az „Egy gondolat bánt engemet . . .” kezdetű, melyben rajongó lelkesedéssel egyenesen azt kívánja, hogy amaz óriási küzdelemben essék el.

melyet az emberiség a világszabadságért ív a zsarnoksággal szemben.

Más helyeken pedig a legforróbb hazafiúi érzés lángol, büszke nemzete multjára s a dicső multhoz méltó jövőt kíván a magyaroknak. Hazáról, Élet vagy halál, Tied vagyok, tied hazám stb. című költeményei megannyi bizonsága hazafiúi, honpolgári érzelmeinek. De még szerelmi és borsalában is át-át csap bűvös hangja a hazára, nemzetre, mely lelkét, gondolatát, szívét egy rövid pillanatra sem hagyja el.

Ott van „Isten csodája” című verse, melyben többek közt így szól:

Mi lesz belőlünk? Ezt én kérdezem,
De mily kevesen gondolnak vele . . .
Oh nemzetem, magyar nép! élted
Mindig csak a jó sorsra bízod-e?
Ne csak Istenben bízzunk, mint bizánk:
Emberségünkben álljon fenn hazánk.

A nemzete jövőjéért örömmel bizó hazafit ismerjük meg e sorából:

Él még a magyarok Istene! hazánkat
Átölelve tartja atyai keze.

Élni fogsz hazám, mert élned kell, dicsőség
Es boldogság léssen a te életed.
(A magyarok Istene.)

Vagy nem a nemzete jövőjéért aggódó hazafi szól így „Erdélyben” című költeményében, midőn egységre hívja fel a kétfelé vált nemzetet:

„Az forra bennem, az fájt én nekem,
Hogy egy nemzetnek két országa van,
Hogy e két-országos nemzet a magyar.”

A haza szabadságáért lelkesülő költeményei közül, mint legmeggyőzőbbre, a „Talpra

magyar”-ra hivatkozom, s ott van még számtalan más, melyek a haza, a nemzet boldogítása, szabadsága felett tépelődő igaz hazafiról adnak bizonságot. Hogy Petőfi szabadságunk biztosítására a köztársaságot látta egyedül üdvősnak, a mellett bizonyít, hogy történeti multunkhoz kevés érkező volt, „Respublica”. „Itt a nyilam, mibe löjjem” stb. című verseiben egész szenvedélylyel ad e kívánságának kifejezést.

* * *

Ime, az ellentét rövid ismertetése.
Azonban bármit áruljanak el egy e sorai, tűnjenek bár ellentéteseknek, Petőfi a mellett, hogy emelkedett szelleme, önzetlensége, szerető szive egy világot tudott átélni, az egész emberiségért képes volt melegen érezni: mégis csak nemzete, hazája sorsán tépelődött első sorban. Hazánk, nemzetünk boldogságát ohajtja s ha ezt ohajtja, szabadságáért kelle lelkesülnie, mert mit is mond „Apostol”-ában?

Mi cölja a világnak?
Boldogság. S erre eszköz? A szabadság.

Eme gondolatokkal volt elfoglalva éjjelnappal, szenvedései közt, örömeiben, mindig; tehát a világpolgáriassága és hazafisága között lévő ellentétet ki lehetne talán egyeztetnünk oly formán, miszerint ösztönszerűleg érzi, hogy Magyarország egymagára képtelen a zsarnoksággal megküzdeni, ezért csak a világszabadsággal együtt gondolta azt elérhetőnek.

De hogy ez óriási küzdelemben hazájának,

nemzetének szánta a vezérszerepet, több költeménye elárulja. „Európa csendes, újra csendes” kezdetű költeménye különösen e mellett szól.

Emelje ez föl lelkeinket,
Hogy mi vagyunk a lámpafény,
Mely a midőn a többi alszik,
Ég a sötétség éjjelén.

Tekints reánk, tekints, szabadság,
Ismerd meg mostan népedet.
Midőn más könnyet sem mer adni,
Mi vérről áldozunk neked!

* * *

Petőfinek egész élete az önzetlenség, önfeláldozás megható láncolata volt. E legemebbi lelki sajátságok tették őt hőssé. Gyermekekorától kezdve panasz nélkül, sőt vidám kedélylyel tudott nélkülözni, lemondani még a legszükségesebből is; türt elviselhetetlennek látszó inséget, sőt nélkülözni tudta a szülői gondoskodást, szeretetet is, mindent, ha ezt eszménye megközelíthetőségének akadályul vélte.

A haza s ennek szabadsága volt előtte a szent, melyért kényelmét, szerelmét és végre drága életét is gondolkodás nélkül feláldozta.

Az ő szívig ható dalaiból, melyek bűvös lelki világának, életének jhu visszaadói, megtanulhatunk miként lehetünk hozzá méltók, a hazának önzetlen, hű gyermekei, saját magunknak, legjobb barátai. De vajha különösen az anyák értenék és fogadnák meg azt a gyönyörű tanácsát:

Haza és szabadság! ez a két szó, melyet
Először tanuljon dajkától a gyermek!

ményeit, a később születtek pedig tudhatják azokat a történetből és apáik elbeszéléseiből.

E nap — röviden és jól mondva — a magyar nemzeti öntudatra ébredésének napja. E nagy napot méltó kegyelettel ünnepelte meg Gyergyó-Szt.-Miklós város minden rendű és rangú polgára márczius 15-én.

15-én már a reggeli órákban a város egész ünnepi színt öltött, a főbb utcák a nemzet színeivel fellebörgözve, taraczkölvések és a Rákóczy-induló hangjai hirdették a nagy nap jelentőségét.

9 órakor a főtéri lat. szert. egyházban fényes segédlettel isteni tisztelet tartott, honnan az impozáns közönség az ujonnan épült városház tanácskozási nagytermébe vonult le nemzeti lobogók alatt. A nagyterem fényesen volt feldisztve, szemben a bejáratnál Kossuth Lajos nagy hazánfa életnagyságu arcképe függött zöld ágakkal és nemzeti zászlókkal ékítve, az arcképen felül «1848. márczius 15-dike. Szabadság, Egyenlőség, Testvériség és a Haza» minden magyar ember előtt eléggé ismeretes nagy szavak állottak.

Az alkalmi beszéd megtartására Mikó Árpád főszolgabíró volt felkérve, kinek beszédét a közönség folytonos tetszilvánítások között hallgatta meg. A főszolgabíró díszmagyarban jelent meg és tartotta meg lélekemelő, hatásos valódi szónoki hévvel és ihlettel előadott beszédét. Ezután a férfi-dalárda énekelt el a «Szózat»-ot, majd Hochsild Lajos polg. isk. tanár tartott alkalmi felolvasást, Hoos Ernő hegedű- és gordonkakisérettel énekelt el hatásosan «Édes hazám» című jeles dalt, szavalt alkalmi költeményeket két iparos segéd, énekelt a p. isk. és az elemi iskola növendékei, s az ünnepélyt bezárta a férfidalárda «Isten áldd meg a magyart» című s jól előadott magyar néphymnussal.

Az ünnepélyen a kir. jbróság, szolgabíró-ság, erdészeti hivatal, kereskedői kar, csendőrség, pénzügyőrség, az ipartestületek, az összes egyletek, társulatok, testületek mind testületileg jelentek meg és vettek részt, kivételével a m. kir. adóhivatalnak. (?)

Este a Laurency-féle vendéglőben 90 terítékű díszes bankett volt. Első felköszöntőt Kedves Tamás kir. jbró mondott, éltetve a magyar királyt, királynét és családját. Hoos Ernő remek beszéddel éltette nagy hazánkfát Kossuth Lajost, utána Hochsild Lajos emelt poharat Mikó Árpád főszolgabíróra, majd ifj. Puskás Lajos éltette a honvédeket talpraesett beszédével.

Ezen ünnepélyt rendező végrehajtó-bizottság tagjai: Mikó Árpád, ifj. Puskás Lajos, Imreh Dénes, Köllő Ignác, Róth Mihály, Hoos Ernő, Lázár Lajos, Hochsild Lajos, Simon Balázs, Nyers Károly, Orel Deszö, Lázár J. István és Kricsa Konrád mindnyájan hazafias munkálkodásukért köszönetet érdemelnek, de kiemelendő ifj. Puskás Lajos, kinek tevékeny munkálkodása, fáradozásai, az ügy iránti buzgalma nagyban elősegítették az ünnepély fényes sikerülését. Mondjunk tehát részére külön köszönetet hazafias ténykedéséért, melylyel ez ügy iránt érdeklődött.

S végül álljon szemünk előtt mindig azon nagy szavak jelentősége, melyekkel kimondták Magyarországot függetlenségét: «Szabadság, Egyenlőség, Testvériség.»

Egy jelenvolt.

Kovácsnán, 1887. márczius 20.

(Püspöki utazás.)

Kovácsnán a papválasztásokból folyó egyenetlenségek miatt több év. ref. egyháztag részint már avertalt, részint pedig jelentkezett az áttérésre.

A református főpásztor főtiszteletű Szász Domokos püspök ur erről tudomást szerezvén, személyesen sietett a szétbomlásnak indult egyházközösségben a fris sebeknek kellő időben leendő orvoslását eszközölni.

E hó 19-én késő délután táviratilag tudatta főtiszteletű püspök ur Kovácsna egyházközösségét, hogy 20-án d. u. meglátogatásával szerencsétlenni. Az egyházi előjáróság és a véletlenül Kovácsnán időzőtt tractualis esepers ezen nagyon rövid idő alatt olyan nagyszerű fogadtatást rendeztek, milyent rég nem látott e járás lakosága.

Vasárnap d. u. 3¹/₂ órakor a járás határszélén id. Donáth József tractualis gondnok ur elragadó beszéddel fogadta a Kökösi Endre ügyvéd és gondnok társaságában érkezett főpásztort.

Érzékeny szavakkal lepte meg Donáth gondnok ur a főpásztort, kiemelvén püspöksége ideje alatt a ref. egyház terén szerzett magas érdemeit, az erdélyi orsz. közművelődési egyesület érdekében századokra kiható magasztos kezdeményezését, melyet az egyházkerület különböző helyein főpásztori kiváló tapintatossággal tanusit, köszönetét fejezvé ki egyzersmind azon áldozatkészségeért, melyet ily rossz időben jelen utjával célul tűzött ki a felbomlott egyházi egyetértés helyreállítása érdekében. Harsogó éljenzés után a főtiszteletű püspök ur mindezek előtt meglepetésének adta kifejezését a rögtönzött fogadtatás nagyszerűsége felett; megható, magvas beszédében fájó szívvel hozta fel a kovásznai vallásos zavargást, s azon édes reménytől táplálva, hogy társulás utján egyesített erővel sikerülend a szép egyetértést helyreállítani, atyai szeretettel üdvözölte az éljenző publikumot.

Ezzel a Donáth gondnok ur kocsiájára átlvén főtiszteletű püspök ur, elől a lovasbanderium, utána a végtelen hosszú kocsisor nemzeti zászlókat lobogtatva haladtak Kovácsna felé. Utközben a lakosok élükön a ref. lelkészekkel, minden községben tisztelet és szeretettől áthatva várták a főpásztort; mindenütt lelkes szavakkal üdvözölték a papok, mit harangok zugásával vegyült viharos éljenzések követtek.

Midőn az impozáns menet Kovácsna határát átlépte, a harangok ércnyelvei itt is megszólaltak és hirdették a szeretve várt főpásztor érkezését.

Kovácsna lakossága vallás és nemzetiség megkülönböztetése nélkül tódult a rögtönzött díszkapu körül s a megérkezett főpásztort viharos éljenzésekkel fogadta.

Főtiszteletű püspök ur a helybeli gondnok és lelkész beszédeire oly szívvel hatólag felelt, hogy mindenki megelégedve és lelki tápláléktól elteltén távozott csendes lakába.

A főpásztor — mintha informálva lett volna — a szeretet hangján mondá, hogy nem ijesztgetéssel, nem gyűlöléssel és üldözéssel, hanem atyafiságos szeretettel és szép bánásmóddal lehet és kell fenntartani az egyetértést és vallásos szép rendet, mely alapja a vallás életnek. Ezen az uton és alapon épült fel annyi vész és hánykodások közepette anyaszentegyházunk. Az egyetértést Kovácsna ref. egyh. község tagjainak annyival inkább ajánlja a főpásztor, minthogy ezen századok óta fennálló egyh. község itt a kelet határszélén egyzersmind védbátyja magyar nemzetiségünknek is. Az élénk éljenzéssel kísért beszéd után a főpásztor ur ut fáradozmaait kipihenni a papi lakba lépett több intelligens tag kíséretében.

Nem hagyhatom érintetlenül, hogy a fényes kíséretben nagy részt jutott a zágoni ref. egyház községnek, honnan tüzoltókból külön lovas banderium alakult.

Holnap, márczius 21-én templomi szertartás, azután eklézsiái közgyűlés és tisztelegések sora következik. *)

X.

Különfélék.

— A vámtárgyalások Romániával. Lapunk egyik barátja a napokban térvén vissza Romániából, mint biztos hirt közli, hogy Bukarestben márczius 26-án fognak határozni a felett, hogy Ausztria-Magyarországgal mikor és minő alapon fognak az új tárgyalások megindítani.

— A kézdívásárhelyi 24-ik honvéd-zászlóaljhoz a napokban több szekér fegyver érkezett a népfelkelési csapatok számára.

— Az ideai sorozás Háromszék megyében következő sorrendben fog megtartani: márczius 28., 29., 30. és 31-én az orbai sorozójárási Kovácsnán; ápril 1-én utazás Kézdi-Vásárhelyre; ápril 2-án Kézdi-Vásárhely város; ápril 30-án, vasárnap, szünet; ápril 4., 5., 6. és 12-én Kézdi sorozójárási; ápril

*) Kérjük a továbbiakról is értesíteni lapunkat. Szerk.

7., 8., 9., 10. és 11-én a husvétl ünnepek miatt szünet; 13-án sósmezei járás; 14-én utazás Bereczkbe; 15-én Bereczk városi sorozójárási; 16. és 17-én utazás Sepsi-Szentgyörgyre; 18-án a román husvét miatt szünet; 19-én Sepsi-Szentgyörgy város; 20., 21., 22., 23. és 25-én Sepsi sorozójárási; 24-én, vasárnap, szünet; 26-án utazás Nagy-Ajtára; 27., 28. és 29-én miklósvári sorozójárási Nagy-Ajtán.

— A román királyi pár szombaton utazott Berlinbe, hogy részt vegyen a Vilmos császár 90-ik születésnapja alkalmából rendezett ünnepségeken. Az osztrák-magyar államasut budapesti pályaházánál az átutazó királyi pár leszállott s a magyar király üdvözlését fogadta. A két király egy negyedórai időt töltött együtt az udvari váróteremben vidám beszélgetés között.

— A közös hadsereg és a magyar nyelv. A budapesti egyetemi ifjuság nevében folyó hó 19-én egy küldöttség tisztelegett Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszternél, arra kérve őt, eszközölje ki, hogy a tartalékos tiszti vizsgát magyar nyelven lehessen letenni. A miniszter hosszú beszédében válaszolt a küldöttség szónokának. Kifejtette, hogy a közös hadseregben, melyben annyiféle nemzetiség van képviselve, egy kapesot kellett és kell minden körülmények között létesíteni, mely ezt a testületet összetartja. Ezt az érintkezést és kapesot közös hadseregünkben a német nyelv képezi. Az összhangzatos eljárás elérése után való törekvés eredményezte, hogy a német nyelv mint természetes követelmény elfogadtatott, és hogy ettől eltérni nem lehet, erről azt hiszi, hogy az ifjuság is meg van győződve. Kijelentette, hogy azon lesz, miszerint a vizsga alkalmával a német nyelv tudását ne vegyék felette szigoruan. Biztos eredményt nem ígérhet ugyan, de lépéseket tesz mindenesetre arra, hogy lehessen a tiszti vizsgát, ki a német nyelvet bírja legalább annyira, hogy magát szóval és írásban meg tudja érteni. Bár kérésű teljesítése tekintetében reményt nem táplál, a lehető meg fogja tenni, mert ehhez más tényezők hozzájárulása is szükséges. Azt azonban, hogy ne német nyelven történjék a vizsga, nem is meri indítványozni a miniszter.

— Erdélyi bazár a fővárosban. Említettük, hogy az «E. M. K. E.» fővárosi választmánya főrangú hölgyek által nagy bazárt készűl rendezni Budapest. Kolozsvárról már fölment az egyesület központi igazgatóságának tájékoztató kimutatása az erdélyi iparczik felől. Helyiségül az országos kereskedelmi muzeum igazgatója, Németh Imre min. tanácsos, díjtalanul felajánlotta az országos kiállítás iparcarnokát, illetve ennek központi termét. A kiállítást májusban tartják meg, a mikor a löversenyek lesznek. Örvedetes, hogy bár az eszme még alig fogamzott meg, már is mennek az ajánlközások. Így bejelentette Sipos János csernátfalusi jegyző az általános kedvelt stilszerű csángókészítményeket, s hallomás szerint Csikmegyéből sajátos eredeti mintázatu szép szövedetek érkeznek. Különben a bazár gyöngye lesz a Gyarmathy Zsigáné asszony kalotaszgi varottas gyűjteménye. Gyarmathy Zsigáné asszony volt különben az egész bazár eszméje is. Lesznek azonkívül az érdekes kiállításban: faműfaragások Hosszufaluból és Sz.-Keresztúrról; gyermekjátékok Bánfihunyad vidékéről és Gy.-Szt.-Miklósról; lombos pokróczok Brassóbol; korsók Tordáról; agyagárúk Deésről és Szamosújvárról; himzések a Székelyföldről; taplómunkák Sz.-Udvarhelyről; üveg neműek Bükszádról és Felső Porumbákról; apró szíjgyártó munkák Szebenből. Szóval ott lesz Erdély egész ipara, s látására a vásárlásra remélhetőleg ott lesz egész Budapest is.

— Értesítő nyilatkozat. Az általam szerkesztett «Telekkönyvi Kalauz» című művemre még mindig érkezö megrendelések miatt inditva érzem magamat tisztelettel értesíteni a megrendelő és megrendelni szándékozókat, hogy miután a könyv első kiadása oly gyorsan elkel, miszerint bolti árusításra egyetlen példány sem jutott, ennél fogva egy második, az arra vonatkozó törvények és rendeletek teljes szövegével bővített kiadását

rég elhatároztam és annak sajtó alá leendő rendezését csakis az 1886. évi XXIX. t.-cz. életbeléptetési miniszteri rendeletek kiadása akadályozta. Midőn ez iránti nyilatkozatomat bátor vagyok közzétenni, [kérem] a tisztelt érdeklő és számos pártfogóimat, méltóztassanak előfizetési felhívásomat annak idejére bevárni. Sepsi-Szentgyörgyön, 1887. márczius 12-én. Harmath Domokos, kir. s. tkvezető, a «Telekkönyvi Kalauz» szerkesztője.

— Hogy termenek a milliók? New-Yorkban nemrég egy „Vanderbilték és vagyonuk története” című könyv jelent meg, mely érdekesen mondja el, miként halmozta össze az amerikai milliomos család óriás gazdagságát. Vanderbilt Kornél, a dinasztia megalapítója, dán parasztfiu volt, a ki derekasan dolgozott a kis gazdaság körül, de tanulni nem igen szeretett és holtáig sem vitte annyira, hogy helyesen tudott volna írni. Tizenhatéves korában az volt a legfőbb vágya, hogy magának legyen egy kis hájja. Az anyja így szólt hozzá: „Ha nyolcz hold földönket egy év alatt megműveled és beveted, megadom neked a hajóra való száz dollár.” Kornél dolgozott és a nyolcz hold földből kerekedett a későbbi sok millió. Mikor már egyhangulag vasuti királynak nevezték, visszavonult az üzlettől. Ekkor nyolczvanéves volt. „Éltem minden esztendejére egy millió dollárt szereztem”, mondá, „de a misokkal többet ér: munkám legalább is háromszor ennyit szerzett az „Egyesült Államoknak.” 1863-ban, ötvenötévi házasság után, meghalt a felesége. Egy esztendő múlva elvette unokahugát, egy fiatal leányt. 1876-ban hunyt el. Vagyona legnagyobb részét, kilenczven millió dollárt, legidősebb fiának, Willamnak hagyta. Az új vasuti király ekkor ötvenhatéves volt. Lelkiismeretesen folytatta apja tradícióit. Hat év múlva csaknem megkészszerzte örökségét, aztán nyugalmoba vonult. Olyan fényes palotát épített magának, a minőt még nem látott Amerika. Csak a kapu, a firenzei battisterio másolata, huszezer dollárba került. A palota egy szárnya képtár s a boldog tulajdonos többször járt Európában, gazdagítani e nagybecsű mügyűjteményt. E képtárban van több mü Munkácsy Mihálytól is. Egyiptomból óriási költséggel elhozatta a „Kleopatra tüje” nevű obeliszket és New-York legnagyobb parkjában fölállíttatta. Ez az ajándék egy millió forintba került. Iskolákat alapított s az atyja által létesített tenessei egyetemet nagyszerűen dotálta. 1884-ben halt meg, legidősebb fiának nyolczvan, a másodiknak ötvenöt, a többi négy gyermeknek tíz-tíz millió dollárt hagyva. Nyolcz milliót jótékony czelekre rendelt. William Vanderbilt életé nem volt valami virágos. Egyre-másra kapta a fenyegető leveleket, hogy fejére gyújtják a házat, hogy meggyilkolják stb. A postával pokolgépeket kapott s egy pár inast, a kik e titokzatos csomagokat felbontották, csakugyan falhoz mázolt a dinamit. Vanderbilt végre nem mert mutatkozni az utcán sem. Ha kikocsizott, a koldusok egész seregei állottak el az utcázt. Ezek a kellemetlenségek és üzlete gondjai elvették álmát és étvágyát. A milliárd ura nyomorult beteg lett; végre már csak tejet birt enni s utóbb azt sem. S a világ leggazdagabb embere éhen halt meg.

Felölő szerkesztő:

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Sz. 6432. tlkvi.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Tóth Lajosné Fábán Anna végrehajtónak k.-szentléleki Kóncei Domokos végrehajtást szenvedő ellen 85 frt. 95 kr. tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő K.-Szentlélek községében felvő k.-szentléleki I. R. 14. sz. tjkvben foglalt A + 24. hr. sz. 3 frt. 157¹/₂ hr. sz. 36 frt. 3636. hr. sz. 44 frt.

4029. hr. sz. 4 frt, 4395., 4396. hr. sz. 88 frt, 5080., 5081., 5082., 5083. hr. sz. 84 frt, 6093. hr. sz. 87 frt, 6132., 6133. hr. sz. 30 frt, 6816. hr. sz. 17 frt, 6864., 6865. hr. sz. 16 frt, 7147., 7148. hr. sz. 18 frt, 8242. hr. sz. 71 frt, 8904. hr. sz. 151 frt, 9363., 9364. hr. sz. 160 frt, 9683^b, 9684^a. hr. sz. 19 frt, 9921^a. hr. sz. 22 frt, 2389^a. hr. sz. 165 frt becsértékű ingatlanokra az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. április hó 2-ik napján délelőtt 9 órakor K.-Szentlélek községében a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer. vényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi december hó 22-én tartott üléséből.

Szacsay Sándor,
h. elnök.
Barcsa Miklós,
jegyző.

Hirdetmény.

A m. kir. csendőrség 1888., 1889. és 1890. évi ruházati és szerelvényi kellek fedezése ajánlatok után fog biztosítani és kizárólag hazai gyártmányokkal fedeztetni. A szállítás kiterjed szegély-, zubbony-, köpeny- és nadragposztóra, bélésvaszon, ingek, gatyák, zsebkendők, lepedők, párnahéjak, téli gyapju ingek és gatyák, szalmazsákok, takarók, párnák, sapkák, sujtások, különféle szijgyártó-árúk, kesztyűk, csizmák, fejbőr, talp, nyergekre stb. A tárgyak két részletben minden évi február és augusztus hó végéig beszolgáltatandók. A minták minden csendőrkerületi parancsnokság törzsállomáson

tekinthetők meg. A bánatpénz 5% ot tesz. Írásbeli ajánlatok bepecsételve a bánatpénzzel folyó évi június hó 15-kén 10 óráig a m. kir. csendőrkerületi parancsnokságnál (Budapest, VII. kerület, király-utca, 69.) benyújtandók.

A bővebb szállítási feltételek a nevezett parancsnokság helyiségeiben betekintethetők.

Miről Kézdi-Vásárhely város iparosai ezennel értesítetnek.

K.-Vásárhely, 1887. március 23-án.

Szőcs József,
polgármester.

Sz. 266—1887.

Hirdetmény.

A sepsiszentgyörgyi kir. adófelügyelő urtól a felülvizsgált I., II. oszt. kereseti adó, házádo, földadó, IV. oszt. kereseti adó és tőke-kamatadó lajstromok megérkezvén, azok a városi adóhivatalnál közszemlére ki vannak téve és ott a hivatalos órák alatt megtekinthetők; kik azok ellen folyamodással élni kívánnak, folyamodásukat 8 nap alatt vagy közvetlen a kir. adófelügyelő urhoz, vagy pedig hozzám adják be, mivel el késetten beadott folyamodások tekintetbe nem vétetnek.

K.-Vásárhely, 1887. március 22-én.

Szőcs József,
polgármester.

Háromszékmegye alispánjától.

Sz. 3075. — 1887.

Hirdetmény.

A vízjogi törv. (1885. évi XXIII. t. cz.) 191. §-a értelmében felhívom a megye területén létező azon viziművek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik a jogosítványukra vonatkozó engedélyt illetve a 20 évi háborítatlan gyakorlat igazolását mult évi 8178. sz. a kibocsátott hirdetmény folytán folyó év márcz.

1-ig nálam be nem jelentették, hogy 6 hónap alatt, vagy is 1887. év szeptember 30-ig az engedélyért folyamodjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik, s viziműveik felett a hatóság intézkedik.

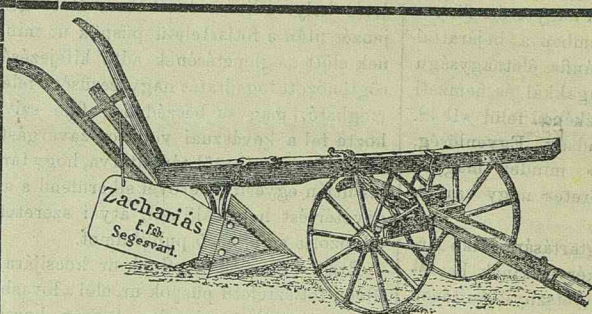
Megjegyeztetik, hogy az engedély elnyerése céljából benyújtandó beadványok és egyéb iratok az 1885. évi XXIII. t. cz. 191. §-a értelmében bélyegmentesek.

A folyamodási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vizimunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra; továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, védgátokra és zsillipekre egyaránt érvényes.

S.-Szentgyörgyön, 1887. márcz 15-én.

Br. Apor Gábor,
alispán.

jól berendezett
VAS-
kereskedése.

VÁLTÓ-EKE, szilárd, kiváló anyagból, legújabb és legjobb szerkezetű, könnyen szántó, előnyös árakban!! — Legújabb szerkezetű
GAZDASÁGI GÉPEK
és eszközök raktára
egy legjobb
hírű gyár-
ból.

ZACHARIÁS E. FR.
Segesvártól.

1887. tavaszi évad.

Rudvas, abroncsvas, szekér- és kocsi-tengely. Lánccok, szántó-vasak, mindenféle ekevasak és váltóeke-részek — külön fa nélküli — minden hozzá való csavarokkal. Kapák és ásók, községes, továbbá aczélemezéből sajtolt styriai patent lapátok. **Építési vasalások;** ajtó- és ablakhoz való vasalás, szoba-, ajtózárok stb. **Takarék főző-tűzhelyek** s ezeknek alkatrészei és készletei. **Konyha-edény:** öntött, zománczott ércedény; továbbá kívül kéken zománczott ércedény, zománczott vaslemez edény, kívül kék, többféle ciznezt gazdasági edények és bádóg-árúk; husvágó-gép, kávéőrölő, kés-árúk. **Szerszámok:** asztalos-, lakatos- és kovácmestereknek valók. **Kaszák, styriai, finom, I^a, mint jó választéku áruimat, különös olcsó, előnyös árak mellett ajánlom.**

1-10

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

KELETI VONAL.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47			(érk. ind.)	11.31	12.49	
Botfalva	"	4.44	8.08		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	"	5.02	8.24		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós	"	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca	"	5.43	8.51		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.04	3.14	
Küpecz	"	6.05	9.07			(érk. ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	"	6.15	9.14		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos	"	6.36	9.30			(érk. ind.)	4.01	3.56	
Homoród	"	7.06	9.51		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	"	7.28	10.04			(érk. ind.)	6.31	6.31	6.03
Bene	"	7.53	10.24			(érk. ind.)	10.00	11.00	9.13
Erked	"	8.18	10.39			(érk. ind.)	10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	"	8.52	10.03		Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00	2.15
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Medgyes	(érk. ind.)	9.31	11.26						
		10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt